

ger, de har fundet verdens største selvmordsbombefabrik derinde. Så bevis det for verden, sagde vi til Israel.

Derfor beklager vi dybt, at Israel ikke benyttede sig af den mulighed. Israel siger jo selv, at de vil forfølge de soldater, som har brudt krigens regler, om jeg så må sige. Det må vi appellere til, at Israel også gør. Men jeg tror, at den proces, som hr. Søren Søndergaard vil gå i gang med, altså i forvejen er dømt borte og ude af Sikkerhedsrådet.

Så kan vi godt gå i gang igen. Det vil være en meget, meget langsom proces og meget lang proces. I mellemtiden håber jeg så sandelig, vi har fået gang i fredsprocessen igen, og i den forbindelse kan der jo komme en sandhedskommission.

KL. 14.05

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, udenrigsministeren snakker udenom, for det, det handler om, er ikke at vælge et bestemt redskab. Og i det svar, jeg nævnte før, som man gav fra udenrigsministerens side til Enhedslisten i forbindelse med spørgsmålet om de fire palæstinensere, der var anklaget for medvirken i drabet på den israelske turistminister, understreger man netop også, at der er forskellige former, en retsforfølgelse kan antage.

Der er selvfølgelig også forskellige midler, man kan bruge, hvis man ikke kan komme igennem med en retsforfølgelse. Man kan f.eks. tage det op, går jeg ud fra, i Genève ved Menneskerettighedskommissionen. Man kan f.eks. tage det op inden for toldunionsaftalen med Israel, som jo bl.a. er baseret på, at menneskerettighederne bliver overholdt. Der er mulighed for at tage det op, hvis den danske regering vil.

Jeg synes bare, at der efterhånden tegner sig et indtryk af, at den danske regering godt vil gøre en masse, når der er gang i fredsprocessen. Men det er jo nu, at initiativet skal tages. Så var det ikke en idé, at opgive den fodslæbende holdning og se at komme i gang med nogle konkrete initiativer?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu synes jeg, at hr. Søren Søndergaard bevæger sig længere og længere ud i det håbløse, for han kan åbenbart heller ikke høre.

Jeg sagde jo, at Danmark var medinitiativtager til the fact-finding mission. Det var et initiativ, jeg havde indtryk af, at hr. Søren Søndergaard synes var overordentlig godt, siden hr. Sø-

ren Søndergaard beklager så dybt, at det ikke blev gennemført. Danmark tog altså et initiativ.

Vi var altså også med til at tage initiativ til at løse konflikten omkring Ramallah, fordi vi faktisk anbefalede for 14 dage siden med hensyn til de fire palæstinensere og Ramallah-situationen, at man dér benyttede en tredjemand, altså på en eller anden måde et internationalt forum. Det var, hvad det endte med, idet de altså er blevet overgivet til engelsk-amerikansk bevogtning i Jeriko, tror jeg, det er.

Men det var igen et dansk forslag, som selvfølgelig ikke endte sådan, som vi foreslog det i første omfang, men hvor man endte i samme retning som vores forslag endte.

Så det er jo fuldstændig forkert, at Danmark ikke har taget initiativer. Danmark har faktisk taget flere initiativer. Nogle få er kommet hjem, og nogle få er ikke kommet hjem. Sådan er det jo.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2002

8) Til udenrigsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, hvilket belæg han havde for at udtale om folkeafstemningen i Pakistan, at diktatoren Pervez Musharraf nu har fået »den legitimitet, han bad om«?»

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Her har vi så det problem, at hr. Søren Søndergaard, som jo før viste sig ikke rigtigt at kunne høre, nu heller ikke rigtig kan læse. Han kan altså ikke rigtig kan læse, hvad jeg har sagt.

Spørgsmålet lyder: »Vil udenrigsministeren redegøre for, hvilket belæg han havde for at udtale om folkeafstemningen i Pakistan, at diktatoren Pervez Musharraf nu har fået »den legitimitet, han bad om«?»

Det, jeg har sagt, er »den legitimitet, han bad om.« Og der er vist ikke nogen, der kan benægte, at han har fået den legitimitet, han bad om. Dermed være ikke sagt, at jeg siger, at han har fået den legitimitet, som svarer til den regel for folkeafstemninger, som jeg ville foretrække.

Søren Søndergaard (EL):

Det er muligt, at jeg ikke helt forstår det finurlige i, at udenrigsministeren skulle benytte sit besøg i Pakistan til at komme med en udtalelse,